

РЕШЕНИЕ

№ 1035

гр. София, 24.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44
състав,** в публично заседание на 04.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11053** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-178 от АПК във вр. с чл. 118 от КСО.

Жалбоподателката М. В. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място], к-с Бр.М. бл.38 вх.1 ет.7, обжалва Решение №58 на Управителя на НОИ от 25.10.2013г., с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане № [ЕГН] изх.№94С-16789-9#4 от 12.08.2013г. Твърди, че с него неправилно ѝ е определена начална дата на отпуснатата ѝ пенсия-25.07.2013г.

Поддържа в жалбата до съда, че съгласно действащото законодателство през 2007г. и навършените изискуеми 59 години възраст, входирала в НОИ-С. Дирекция „Европейски регламенти и международни договори” заявление вх. №22105 от 27.08.2007г. за отпускане на българска лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 ал.1-3 от КСО. Към необходимото заявление по чл. 1 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж съм приложила документи за положения, както в Б., така и в Гърция стаж. По тях е представен общо 15години и 23 дни осигурителен стаж от 2-ра категория, и 06 години, 10 месеца и 09 дни осигурителен стаж от трета категория, както и стажа положен от нея в Държава членка на ЕС за периода 13.12.1999г.-13.04.2007г. В същото заявление изразила желание да си закупи недостигащия ѝ осигурителен стаж до 5 години по реда на §9 ал.2 от ПЗР на КСО, действащ до 31.12.2012г.

По така представените документи НОИ издало Разпореждане №94СГ-16789-1 от 12.04.2013г., с което отказало отпускане на българска пенсия поради недостигащ осигурителен стаж. Съгласно чл.68 ал.1-3 действаща през 2007г. и всички оригинални

документи НОИ преценява, че към датата на заявлението 27.08.2007г. те е навършила 59 години и 26 дни, а сборът от общия осигурителен стаж в Б. след превръщането от втора към трета категория е 25години 08 месеца и 08 дни. Изложени са от администрацията множество искания за потвърждаване на стажа ѝ в Гърция по действащите международни спогодби въз основа, на които приемат за общ стаж още 03 години, 01 месец и 14 дни.

От така изложеното е преценено, че жалбоподателката покрива изискуемите тогава навършени 59 години възраст, но сборът от стаж и възраст е 84 - 09 – 04. С добавен стаж от Гърция 03-01-14, формира 87-1-18, който дори със закупуване на максималните 5 години по §9 ад.2 не достига необходимите 93 точки.

Пенсионните органи преценили, че не отговаря на условията за пенсиониране към датата на заявлението ми от 27.08.2007г., и че следва да се пенсионира при условията на действащото законодателство от 2013.

Получила разпореждане от Гръцкия осигурителен институт, видно, от който ѝ е определен месечен размер на пенсия, за положения в Гърция стаж за отработените там 939 работни дни с началната дата 01.01.2008г.

На така получено разпореждане изпратила възражение с приложени нови документи, видно, от които за осигурителен стаж за отработено време ѝ се зачитат периодите, както следва: 13.12.1999г-16.05.2000г., 13.05.2000-30.06.2000г., 20.11.2000-08.04.2001 г., 01.06.2001 - 07.10.2001г., 14.05.2002-30.10.2002г., 07.05.2003-07.10.2003 г., 07.05.2004-30.10.2004г., 20.05.2005-12.10.2005г и 09.06.2006-01.2006г. Потвърждава също и зачетен осигурителен стаж за периодите през, които получавала обезщетение за безработица /страница 3/, както следва: 26.10.2001г-25.03.2002г., 07.11.2002-06.05.2003г., 17.10.2003-16.03.2004г., 09.11.2004-08.04.2005г., 21.10.2005-20.03.2006г. и 14.11.2006-13.04.2007г. В приложения допълнително опис имало описани и дните на платен отпуск, за които получила възнаграждение след преустановяване на дейността, преди започване на плащането на обезщетението за безработица.

В следствие на описаните действия НОИ ѝ изпратил уведомително писмо от 15.07.2013г. с което ѝ определил да заплати 04г. 07м и 10д стаж по реда на вече действащия чл.9 ад.2 от КСО. След представяне на документ Удостоверение УП-16 №88/01.08.2013г., за извършено плащане на сумата на 25.07.2013г. длъжностното лице на Дирекция Европейски регламенти и международни договори” с разпореждане № 94С-16789-9#4 от 12.08.2013г. ѝ отпуска лична пенсия за стаж и възраст с начална дата за изплащане от 25.07.2013г.

Именно с определената е това разпореждане начална дата на изплащане на пенсията, лицето не е съгласно. Счита същото за издадено в нарушение на материалния закон и в нарушение на процедурите по прилагането на този закон.

Поддържа, че при спазване на чл.94 ал.1 от КСО, пенсията ѝ следва да бъде изплатена от датата на подадено от нея заявление, тъй като съгласно разпоредбата пенсиите за стаж и възраст се отпускат от дата на прекратяване на осигуряването, ако заявлението с необходимите документни е подадено в 6-месечен срок от придобиване на правото. За жалбоподателката прекратяване на осигуряването е дата 13.04.2007г, а към дата на заявлението 27.08.2007г. отговаря на условията за навършена възраст от 59г и сборът от представения от нея осигурителен стаж за отработено време в Гърция 03г. 07м. и 16д. и общия в Б., е 25-08-08, в едно със заплатения стаж 4г. 7м. и 10д., достига исканите 93 точки.

Жалбоподателят поддържа и, че НОИ не е спазил необходимата процедура по чл.1 ал.6 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж и не я е уведомила своевременно за липсата на потвърждение на положения в Гърция стаж и не е издала разпореждане за отказ. Бездействието е лишило жалбоподателката от право да предяви пред Гърция претенции за получаване на необходимите документи много преди 2013г. Що се отнася за действието на параграф 9 ал.2 от ПЗР на КСО до 31.12.2012г. още със заявлението от 27.08.2007г. жалбоподателката имала готовност да внесе необходимата сума, но поради липса на уведомяване от страна на НОИ не извършила същото. Едва след получаване на уведомителното писмо от 15.07.2013 г. била известена каква сума следвала да преведе за да закупи недостигащия ѝ стаж.

В издаденото и получено от жалбоподателката Решение на Управителя на НОИ се коментират единствено усилията на администрацията от 2011г за потвърждаване стаж за период на безработица от 14.11.2006-13.04.2007г., но липсват предприети действия за периодите 26.10.2001-25.03.2002г., 07.11.2002-06.05.2003г., 17.10.2003-16.03.2004г., 09.11.2004-08.04.2005г., 21.10.2005-20.03.2006г.

При горните фактически твърдения моли съдът да отмени оспорения административен акт и да се определи началната дата на правото ѝ на пенсия и изплащането и от НОИ считано от дата 27.08.2007г., вместо определената ѝ дата 25.07.2013г.

Ответникът счита жалбата за неоснователна и моли съдът да я отхвърли като такава.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, доводите и възраженията на страните и на осн.чл. 235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата на М. В. В. е подадена срещу годин за оспорване административен акт, издаден по реда на чл.117, ал.3 от КСО, при спазена процедура за задължителен предварителен административен контрол на актовете на Ръководителя на ПО.

Решението е издадено на дата 25.10.2013г., а жалбата до съда, чрез органа издал оспорения административен акт, е подадена на дата 06.11.2013г. За последното обстоятелство свидетелства приложения плик с пощенско клеймо на дата на изпращане-06.11.2013г.

Жалбата следователно е подадена в 14 дневния преклузивен срок по чл. 118, ал.1 от КСО, изпратена в сроковете и по реда на същия член от административния орган и от легитимирано за това лице.

Установява се от оспореното решение и приложенияте с административната преписка писмени доказателства, че с разпореждане № [ЕГН], изх. № 94С-16789-9-4 от 12.08.2013 г., на жалбоподателката е отпусната българска лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при прилагане на условията на чл. 9а от КСО.

Със заявление, с вх. № 22105 от 27.08.2007 г., заинтересованото лице е поискало отпускането на българска лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е декларирало прекратяване на осигуряването в Б. на 01.01.1999 г., както и наличие на гръцки осигурителен стаж. В заявлението си г-жа В. е посочила, че не осъществява трудова дейност в Гърция от 01.10.2006 г., като за периода от 14.11.2006 г. до 13.04.2007 г. е получавала обезщетение за безработица от гръцката компетентна институция.

Разпореждането е изпратено на страната на 12.04.2013.

Посочено е в решението, че на основание §4, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на КСО (в редакцията до 31.12.2010 г.) до 31 декември 2010 г.

включително жените, които са работили 15 години при условията на втора категория труд, могат да се пенсионират, ако отговарят на изискванията за сбор от осигурителен стаж и възраст. Съгласно чл. 68, ал. 1-3 от КСО (в редакцията до 31.12.2010 г.) право на пенсия за осигурителен стаж и възраст през 2007 г. се придобива от жените при навършване на 59-годишна възраст и сбор от възрастта и осигурителния стаж от 93.

Според същото към датата на заявлението за пенсия (27.08.2007 г.) жалбоподателката е навършила 59 години и 26 дни. Въз основа на представените български оригинални документи са зачетени 15 години и 23 дни осигурителен стаж от втора категория труд и 06 години, 10 месеца и 09 дни осигурителен стаж от трета категория труд.

На основание чл. 104, ал. 2 от КСО осигурителният стаж от втора категория труд (15 години и 26 дни) е превърнат в 18 години, 09 месеца и 29 дни осигурителен стаж от трета категория труд. Съгласно посочената разпоредба, при пенсиониране за осигурителен стаж и възраст осигурителният стаж се превръща, като четири години осигурителен стаж от втора категория труд се зачитат за пет години стаж от трета категория. Общият български осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд, възлиза на 25 години, 08 месеца и 08 дни. Сборът от възрастта и осигурителния стаж е 84-09-04.

Административните органи в Република Б. и в оспорения акт, приемат, че тъй като българският осигурителен стаж е недостатъчен, за да се получи сбор от осигурителния стаж и възрастта 93, за преценката на правото на пенсия, на основание чл. 45.1 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагане на схеми за социална сигурност на наети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, към българския осигурителен стаж може да бъде сумиран придобития по условията на гръцкото законодателство осигурителен стаж. Съгласно посочената разпоредба, когато според законодателството на държава-членка придобиването на правото на обезщетения зависи от завършването на осигурителни периоди, компетентната институция на тази държава-членка при необходимост взема под внимание завършените осигурителни периоди съгласно законодателството на всяка държава-членка.

С оспореното по делото решение е прието от ответната страна и, че административният орган се е позовал и на формуляр Е 001 ВС с изх. № 25039 от 31.08.2007 г., изх. № 13762 от 15.05.2008 г., изх. № 27220 от 09.09.2008 г., изх. № 94С-16789-1 от 13.02.2009 г., изх. № 94С-16789-2 от 14.07.2009 г., изх. № 94С-16789-3 от 12.11.2009 г., изх. № 94С-16789-1 от 10.08.2010 г. и изх. № 94С-16789-III от 09.12.2010 г. С писма, изпратени по електронната поща на 12.10.2009 г., 22.02.2010 г. и 26.11.2010 г., длъжностното лице от дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ е изискало от гръцката компетентна институция потвърждаване на гръцкия осигурителен стаж с формуляр Е 205 СК („Удостоверение за осигурителни периоди в Гърция“).

Органът издал оспорения административен акт е достигнал до извод, което не е спорно между страните, че въз основа на получения на 20.01.2011 г. формуляр Е 205 СВ към българския осигурителен стаж е сумиран потвърдения гръцки осигурителен стаж. Гръцката компетентна институция е потвърдила гръцки осигурителен стаж до месец октомври 2006 г. Поради тази причина, с формуляри Е 001 ВС с изх. № 94С-16789-1 от 27.01.2011 г., изх. № 94С-16789-4#2 от 01.06.2011 г. и изх. № 94С-16789-4 от 05.10.2011 г. е изискано потвърждаване и уточняване на периода на безработица за периода от 14.11.2006 г. до 13.04.2007 г. Прието е в решението, и че с постъпилите на

29.01.2013 г. формуляри компетентната институция на Гърция не е потвърдила посочения период като гръцки осигурителен стаж.

С разпореждане № [ЕГН], изх. № 94С-16789-1 от 12.04.2013 г. е отказано отпускането на българска лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с мотива, че към датата на заявлението за пенсия жалбоподателката не е отговаря на изискването за сбор от възрастта и осигурителния стаж 93, независимо, че е изпълнила условието за навършена 52-годишна възраст.

С възражение с вх. № 94С-16789-5 от 23.04.2013 г. срещу посоченото разпореждане, г-жа В. твърди, че гръцкият осигурителен стаж трябва да включва и периода на получаваното от Гърция обезщетение за безработица през 2002 г. Освен това, жалбоподателката заявява желанието си да закупи недостигащия за правото на пенсия за осигурителен стаж по условията на чл. 9а от КСО. В подкрепа на твърденията си, лицето е изпратило 3 броя оригинални гръцки документи, получени на 07.05.2013 г.

За изясняване на гръцкия осигурителен стаж, длъжностното лице от дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ е изпратило до гръцката компетентна институция формуляр Е 001 ВС с изх. № 94С-16789-8#1 от 16.05.2013 г. и писмо по електронната поща искане с изх. № 94С-16789-8#2 от 16.05.2013 г., с които е отправило искане за удостоверяване на периодите на безработица като осигурителен стаж.

С формуляр Е 205 ОК, с вх. № 94С-16789-9#1 от 04.06.2013 г. гръцката институция е потвърдила допълнително осигурителен стаж за 2002г. и общият потвърден гръцки осигурителен стаж за право на пенсия е 03 години, 07 месеца и 16 дни. Сборът от българския и гръцкия осигурителен стаж възлиза на 29 години, 03 месеца и 24 дни.

Съгласно чл. 9а, ал. 2 от КСО за осигурителен стаж при пенсиониране се зачита и времето, за което лицата са навършили възрастта по чл. 68, ал. 1 от КСО, но на които не им достигат до 5 години осигурителен стаж за придобиване право на пенсия по чл. 68, ал. 1, и са внесени осигурителни вноски, изчислени върху минималния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване към датата на внасянето на вноските.

С уведомително писмо с изх. № 94С-16789-9#2 от 15.07.2013 г. длъжностното лице от дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ е информирало г-жа В., че към датата на заявлението за пенсия (27.08.2007 г.) недостигащият за правото на пенсия осигурителен стаж е 04 години, 07 месеца и 10 дни, а сумата за осигурителните вноски, която следва да се внесе по банков път, възлиза на 4 136.72 лв.

С декларация с вх. № 94С-16789-9#3 от 05.08.2013 г. жалбоподателката е декларирала, че към датата на внасяне на горепосочената сума (25.07.2013 г.) не се осигурява. С удостоверение образец УП-16 № 88 от 01.08.2013 г., издадено от Столично управление „Социално осигуряване“ въз основа на вносната бележка за внесените осигурителни вноски, е удостоверен български осигурителен стаж от 04 години, 07 месеца и 10 дни.

С обжалваното разпореждане № [ЕГН], изх. 94С-16789-9#4 от 12.08.2013 г., на основание чл. 68, ал. 1-3 от КСО (в редакцията до 31.12.2010 г.), считано от 25.07.2013 г. (датата на внасянето на осигурителните вноски), на г-жа В. е отпусната българска лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Допълнително се представя и разпореждане за отпускане на пенсия № [ЕГН] от 04.10.2013г. също за отпускане на

пенсия на жалбоподателката.

В жалбата си лицето оспорва началната дата на пенсията и желае същата да бъде отпусната от датата на подаване на заявлението за пенсия - 27.08.2007 г. При определяне на началната дата на пенсия на жалбоподателката е приложена разпоредбата на чл. 9а, ал. 4 от КСО (в редакцията 31.12.2012 г.), съгласно която правото на пенсия възниква от датата на внасянето на осигурителните вноски.

Ответникът за да постанови отказ да се отпусне пенсия от датата на подаване на заявлението за пенсиониране на жалбоподателката, е приел, че с влязлото в сила от 01.01.2013 г. изменение на ал. 4 на чл. 9а от КСО, се предвижда пенсията да се отпуска от датата на заявлението след като са внесени дължимите осигурителни вноски.

Законът за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2013 г., с чийто §6, т. 5 от ПЗР са направени изменения в чл. 9а от КСО, обнародван в Държавен вестник, брой 99 от 14.12.2012г., е в сила от 01.01.2013г. Действието на гражданския закон се проявява от момента на влизането му в сила и урежда юридически факти, които са възникнали след влизането му в сила, както и заварени висящи граждански правоотношения за в бъдеще.

Изключение от това правило е установено в чл. 14, ал. 1 от Закона за нормативните актове, съгласно който обратна сила на нормативен акт може да се даде само по изключение, и то с изрична разпоредба.

Доколкото липсва изрична разпоредба за обратно действие, ЗБДОО за 2013 г., обнародван в Държавен вестник, брой 99 от 14.12.2012 г., той действа занапред, считано от 01.01.2013г. Предвид обстоятелството, че посоченото изменение на ал. 4 на чл. 9а от КСО касае заявления за пенсия, подадени след 31.12.2012 г., по отношение на заявленията до тази дата се прилага редакцията на чл. 9а, ал. 4 от КСО в сила до 31.12.2012 г.

С оглед на гореизложеното, административният орган е приел, че обжалваното разпореждане е правилно и законосъобразно, и следва да се остави в сила, поради което, е отхвърлил жалбата на М. В. В. като неоснователна.

В открито съдебно заседание на 04.02.2014г. процесуалният представител на ответника изрично е посочил, че не оспорва обстоятелството, че жалбоподателката получава пенсия от Гръцкия осигурителен институт, както и, че през 2013г. същата е заплатила недостигащите ѝ точки с оглед претендираното от нея право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Страните са очертали в първото по делото съдебно заседание спорния момент, а именно началната дата, от която следва да се изчисли пенсията на жалбоподателката по българското законодателство, т.с. спорът е правен.

В същото съдебно заседание на 04.02.2014г. съдът е приел като писмени доказателства и представените в превод на български език от гръцки, документ от Осигурителен институт на Гърция относно периодите, които се зачитат за трудов стаж и през, които лицето е било безработно, респ. получил е обезщетение за безработица. Видно от писмо на отдел присъждане на пенсии от ЕС, към Институт за социално осигуряване на лицата в Гърция, във връзка с прилагане на Регламент на ЕС за социално осигуряване 1408/ 71 и 574/72 на дата 23.08.2007г. лицето е подало молба за пенсия. Представя се още и решение за изчисление на пенсията, в случая присъдена такава за старост и от гръцката държава.-

От правна страна, съдът приема следното:

При служебна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт, съобразно [чл. 168 от АПК](#) на всички основания по [чл. 146, т. 1-5 от АПК, съдът](#) констатира следното:

Решението е издадено от компетентен орган –Управителя на НОИ [населено място], при спазване разпоредбата на [чл. 117, ал. 3 от КСО](#). Същото е постановено в изискуемата по закон форма, мотивирано и съдържа правни и фактически основания за издаването му. Не са налице съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила при неговото издаване. Спорният въпрос по делото е кой е меродавният момент за отпускане на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст, в случаи, когато се извършва доплащане на осигурителен стаж и внасяне на осигурителни вноски по [чл. 9а, ал. 2 от КСО ред. ДВ бр.99 от 2012г., в сила от 01.01.2013г.](#)-датата на заплащане на вноските или датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Относно приложението на материалния закон-чл.9а , ал.4 от КСО, съдът намира следното:

Според чл.9а, ал.4 от КСО, в ред. ДВ бр. 94 от 2012г., за придобит осигурителен стаж по реда на ал. 2, правото на пенсия възниква от датата на внасянето на осигурителните вноски. По-конкретно ал.4 е била относима относно хипотезата, при която за осигурителен стаж при пенсиониране се зачита и времето, за което лицата са навършили възрастта по [чл. 68, ал. 1](#), но на които не им достигат до 5 години осигурителен стаж за придобиване право на пенсия по [чл. 68, ал. 1](#), и са внесени осигурителни вноски, изчислени върху минималния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване към датата на внасянето на вноските.

Безспорно е по делото, че жалбоподателката е подала заявление за признаване правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст на дата 27.08.2007г. Не се спори, а това се признава изрично в оспореното Решение № 58 от 25.10.2013г. на Управителя на НОИ, че жалбоподателката е заплатила определената от административния орган сума в размер на 4136,72лв. по чл.9а, ал.2 от КСО, ред.ДВ бр.99 от 2012г., в сила от 01.01.2013г., на дата 25.07.2013г.

Според ал.4 на чл.9а от КСО, (И.. - ДВ, бр. 99 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.), в случаите по ал. 2 недостигащият осигурителен стаж се преценява към датата на заявлението. Пенсията се отпуска от датата на заявлението, след като са внесени дължимите осигурителни вноски. Нормата е ясна и недвусмислена, пенсията се отпуска от датата на подаденото заявление, а не от датата на заплащане на дължимите се осигурителни вноски. Заплащането на последните, е предпоставка да се отпусне пенсията в хипотезата на ал.2 на чл.9а от КСО. Нормата на ал.4, в сила от 01.01.2013г., не касае само заявления подадени след дата 31.12.2012г. Ако същата го предвиждаше, законодателят следваше да го посочи в хипотезиса на правната норма или в неговите преходни и заключителни разпоредби.

При положение, че е използвана законодателна техника и е посочено общо”датата на заявлението”, то това се отнася за всички подадени такива,

вкл. и преди 31.12.2012г., каквото е процесното на жалбоподателката. Това законодателно решение, не е свързано с действието на материалния закон във времето, а с начина на нормотворство и уреждане на определени обществени отношения, в случая тези свързани с определяне на началната дата на придобитото право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Идеята на законодателят е била с изменението на чл.9а, ал.4 от КСО, в сила от 01.01.2013г. да придаде един по-ранен момент на дължимостта на пенсията, в случая от датата на подаване на заявление за нейното отпускане, а не както е било до 31.12.2012г., от по-късния момент, свързан с датата на заплащането на дължимите се осигурителни вноски. Противното разбиране обезсмисля изменението на КСО и придаването на нов смисъл на ал.4, на чл.9а, в сила от 01.01.2013г. досежно реализиране на субективното материално право на лицето и то от момента, в който отговаря на законовите изисквания за получаване на пенсията.

Съдът счита, че приложението на материалноправните разпоредби е обусловено от момента на реализиране на относимия за тяхното прилагане фактически състав освен ако не е предвидено друго. При старата нормативна уредба/ред. ДВ бр.94 от 2012г./ правото на пенсия възниква от внасянето на осигурителните вноски по банков път. Така и Решение № 9617 от 26.06.2013 г. по адм. д. № 5132/2013г ., VI отд. на ВАС.

В случая фактическият състав е завършен на датата на заплащане на сумата за недостигащите 4 години, 7 месеца и 10 дни-25.07.2013г., поради което приложима ще бъде именно нормата на чл.9а, ал.4 от КСО, в сила от 01.01.2013г. Това е така, защото ако вноските не се платят, лицето няма да има придобито право на пенсия в хипотезата на ал.2 от чл.9а. Не такава обаче е целта на КСО. Пенсията се отпуска от датата на заявлението, след като са внесени дължимите осигурителни вноски. Това се потвърждава от именно от новата редакция на ДВ бл.99 от 2012г. на чл.9а, ал.4 от КСО- придобитият осигурителен стаж се счита за такъв от датата на заявлението, а по редакцията на чл.9а, ал.4 от КСО, в сила до 31.12.2012г., ДВ бр.94 от 2012г., придобитият осигурителен стаж е зачита за такъв за правото на пенсия към датата на внасянето на осигурителните вноски / чл.9а, ал.4 от КСО, ред. ДВ бр.94 от 2012г. цит. „а придобит осигурителен стаж по реда на ал. 2 правото на пенсия възниква от датата на внасянето на осигурителните вноски“, а по чл.9а, ал.4 от КСО, ред . ДВ бр.99 от 2012г. цит.” случаите по ал. 2 недостигащият осигурителен стаж се преценява към датата на заявлението. Пенсията се отпуска от датата на заявлението, след като са внесени дължимите осигурителни вноски.”/.

И в двата случая обаче тези материалноправни предпоставки са в кумулативна зависимост от обстоятелствата, свързани с минимално изискуемата възраст и осигурителния стаж, като нормата на чл.9а, ал.4 следва да се тълкува в единство с ал.2 на чл.9а от КСО, ред. ДВ бр.99 от 2012г., в сила от 01.01.2013г. Още повече, че ответникът не оспорва обстоятелството, че именно към датата на подаване на заявлението през 2007г. за отпускане на пенсия, на жалбоподателката осигуряването е било прекратено, както в Б., така и в Гърция. Затова и така постановеното решение противоречи на чл.1 от КСО, тъй като целта на този нормативен акт е

държавното обществено осигуряване да предостави пенсия за осигурителен стаж и възраст, без да има прекъсване във времето на получаване на това плащане, след като на лицето е прекратено трудовото или служебното правоотношение, по което е получавало възнаграждение.

Съдът намира, че решението е незаконосъобразно и жалбата срещу него е основателна именно поради противоречие с материалния закон, и неговата цел. Същото подлежи на отмяна и трябва да бъде върната преписката на административния орган за ново произнасяне съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона в мотивите на настоящото решение по молбата- заявление на М. В. В. вх.№22105 от 27.08.2007г. по описа на НОИ. Ответникът при новото постановяване на административния акт следва да се произнесе, като определи начална дата за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от датата на заявлението.

С оглед изхода на спора и изявлението на жалбоподателката, че не претендира разноски по делото, такива не ѝ се следват.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. В. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място], к-с Бр.М. бл.38 вх.1 ет.7, Решение №58 на Управителя на НОИ от 25.10.2013г., с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане № [ЕГН] изх.№94С-16789-9#4 от 12.08.2013г. и Разпореждане № [ЕГН] изх. №94С-16789-9#4 от 12.08.2013г. на орган на НОИ, Дирекция „Европейски регламенти и международни договори”.

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган- Управителя на НОИ за ново произнасяне по молбата-заявление на М. В. В. вх.№22105 от 27.08.2007г. по описа на НОИ, съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона в мотивите на настоящото решение, като му определя 14 дневен срок от влизане на настоящето решение в сила за решаване на въпроса по същество.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщението до страните и СГП, че е изготвено.

СЪДИЯ: